

Store og små profeter

NÅR VI TALER om de »store« profeter, tænker vi på Esajas, Jeremias, Ezekiel og Daniel. De »små« profeter kalder vi Hoseas, Amos og de andre profeter, hvis skrifter findes bagest i Det gamle Testamente. Der er ialt tolv sådanne »små« profeter.

Vi taler også om Paulus' »store« breve, Romerbrevet, de to Korinterbreve og Galaterbrevet. Og derefter kommer så Paulus' »små« breve. Måske ville det være mere rigtigt på dansk at tale om Paulus' lange og korte breve, selv om disse betegnelser ikke rigtig lader sig anvende på profeterne: de lange og de korte profeter!

Ja, dansk er vanskeligt!

For når vi bruger ordet *små profeter*, kommer vi let til at signalere, at de var ubetydelige, eller at de var mindre betydningsfulde end de »store«. Men det er jo ikke rigtigt.

DE »SMÅ« PROFETER havde et lige så relevant budskab at bringe Israels folk, som de »store« havde det. De »små« profeter er jo i sidste instans kun »små« i betydningen af, at de ikke har efterladt sig »store« skrifter, d.v.s. tykke bogruller. Når vi taler om »små« og »store« profeter, er det med andre ord ikke et udtryk for deres budskabs *kvalitet*, men derimod *kvantiteten* af deres efterladte skriftlige produktion, vi taler om.

Når vi idag taler om »store og små profeter«, gør vi det vist kun i en nedsættende betydning. Derimod kan der stadig væk tales om

»store« og »små« *prædikanter*.

Nu kan alle katte ikke gøres lige grå, og fem og syv kan stadig væk ikke gøres lige. Så der er forskel på prædikanter. Og i mange andre sammenhænge er der forskel på de store og de små – om vi kan li' det eller ej.

MEN DERFOR kan man jo alligevel godt gøre en pointe ud af det forhold, at en prædikant ikke er »stor« på grund af *kvantiteten* af det, han præsterer – hvad enten det er i prædikenernes minutilængde eller antallet af prædikener – men er han »stor«, er det på grund af *kvaliteten* af hans prædiken i kombination med den nådegave, han har fået.

Og selv om en prædikant ikke har samme store talegaver, som de »store« har, kan han godt være »stor«, hvis kvaliteten er i orden.

Og drejer vi spørgsmålet og taler om »små« og »store« mennesker, er der al mulig grund til i disse tider, hvor meget måles i effektivitet og kvantitet, at sige, at ethvert lille menneske er »stort«, når det har fundet sin plads og virker i overensstemmelse med de nådegaver og andre gaver, som det har fået fra dets Skaber.

JEG TROR, vi stadig har brug for »store« mennesker, der vover at tage »store« beslutninger. Jeg tror også, at Gud stadig benytter sig af »store« prædikanter.

Men når tingene skal gøres op, er der måske ikke så stor mangel på »store« prædikanter idag. Det ser ud til, at Gud ikke har så store problemer med at få kvotaen opfyldt. Mere besværligt er det for ham, at få de »små« til at stille op.

Det er ærgerligt! For det går ud over den store opgave, som »små« har i Guds riges arbejde.

